

Sathya Sai

information

SATHYA SAI INFORMATION

SEPTEMBER 2005

Shiva-medvetandet genomsyrar allt	3
Sai Baba om sinnesfrid	9
Sai Baba om helgon och vismän	12
Sai Baba om vetenskap.....	20
Sai Baba om gudshängivenhet, föda och astrologi.....	24

”En bilförare måste inte bara vara uppmärksam när vägen är jämn och rak. Han måste vara ännu mer koncentrerad när vägen är full med gropar. På samma sätt måste ni veta hur ni skall undvika falskhetens frestelser och hur man färdas längs sanningens raka väg. När ni är i svårigheter, bed om vägledning. Andra kan ge råd genom sin skicklighet, men Gud kan förändra tröghet till intelligens och visa er vägen ut ur dilemmat.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 2, kap. 34.

Sathya Sai Information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. *Sathya Sai information* utkommer fyra gånger per år.

Shiva-medvetandet genomsyrar allt

Ur Bhagavans första tal på Shivarathri i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, morgonen 8 mars 2005.

*Kailasas Herre har manifesterat sin gudomliga form med
halvmånen pryddande huvudet,
Ganges svala vatten flödande mellan de tovigga lockarna,
med sitt strålande öga mitt i pannan
och den purpurfärgade halsen glänsande som ett björnbär.
Han bär ett armband och ett bälte av ormar.
Hela hans kropp är insmord med vibuthi.
Hans panna pryds av en kumkumfläck.
Hans röda läppar glänser av betelsaft.
Diamantbesatta guldörhängen dinglar från hans öron
och hela hans mörka kropp glänser med gudomligt skimmer.*

« telugu-vers »

i som är kärleken förkroppsligad!

Ingen tycks ha bemödat sig att förstå den inre betydelsen
och vikten av Shivarathri. Betydelsen framgår av själva ordet

Shivarathri. ”Shiva” betyder lyckobringande och ”rathri” betyder natt, så Shivarathri betyder lyckobringande natt. Detta lyckobådande är allestädes närvarande. Då uppstår frågan: ”Vem är Shiva?” Shiva är det gudomliga medvetandet som genomsyrar alla levande varelser. Detta gudomliga medvetande genomsyrar inte bara mänskliga varelser, utan också fåglar, vilddjur och alla andra djur. I själva verket kan varje ögonblick i vårt liv ses som Shivarathri. Vi behöver inte invänta Shivarathri på en speciell dag under året.

Det gudomliga kan inte beskrivas eller mätas

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Shiva-medvetandet genomsyrar allt. Det är obundet och obegränsat. Med händer, fötter, ögon, huvud, mun och öron som genomsyrar allt, genomtränger det gudomliga hela universum. Om vi noga analyserar detta blir det uppenbart att allt vi iakttar runt oss är Shiva-medvetande och inget annat. Shiva står inte för en speciell gestalt med flätat hår, iklädd tigerskinn. Vart vi än ser och vilken form vi än råkar på möts vi av glansen av Shiva-medvetandet, antingen i form av ett barn, en äldre person, en kvinna eller en man. Hur kan man beskriva detta allt genomsyrande Shiva-medvetande eller begränsa det till en speciell tid och plats? En del barn utför en speciell dans för att symboliskt skildra Shivas kosmiska dans, men hur kan man beskriva den transcendentala Shiva-principen som inte kan beskrivas med ord och sinnet inte kan förstås? Shiva beskrivs som guden med tre ögon, Mukkanti. Alla har vi bara två ögon, men Shiva har också ett tredje öga. Vi är bara medvetna om det förflutna och det nuvarande. Vi kan inte föreställa oss framtiden. Shiva, som kan göra detta med sitt tredje öga, ges därför namnet Mukkanti.

Människor tillskriver Gud olika former och beskriver honom på många olika sätt. Var och en beskriver honom enligt sin egen föreställning och ger honom därför ett speciellt namn och en speciell form, men

ingen kan ge en fullkomlig beskrivning av det gudomliga. Gud är namnlös, formlös, allestädes närvarande och allt genomträngande. Han kan varken beskrivas med ord eller förstås med sinnet. Han är omätbar. Vem kan beskriva en sådan gudomlighet? Gudomlighet har bara en innebörd, nämligen medvetande. Detta medvetande antar den form det inträder i – det må vara formen av en hund, en kråka eller en människa. Gudomlighet betyder därför medvetande. Detta medvetande är närvarande i alla mänskliga varelser, ja också i insekter, fåglar, vilddjur och alla andra djur. Ett av dess namn är Shiva-medvetande (Shivatwa).

Gud antar alla namn och former

En del människor begränsar Shiva-medvetandet (Shivatwa) till Shivas form, men detta är inte rätt. Shiva-medvetandet finns överallt i kosmos. I själva verket är alla hängivna som sitter i denna sal Shiva förkroppsligad. Allt ni ser i denna materiella värld är manifestationer av Shiva. Shiva-medvetandet genomsyrar alla de tre världarna. Det existerar under alla de tre tidsperioderna – det förflutna, nutiden och framtiden. Det är obeskrivbart. Inget tidsmätt förmår att beskriva det. Shiva-medvetandet kan därför inte beskrivas som det ena eller det andra. Ingen kan påstå att det är närvarande här men inte där. Det är allestädes närvarande. Människor tillber det genom att tillskriva det olika namn och former.

På samma sätt som medvetandet är detsamma i allt, skiljer gudomlig kärlek inte mellan levande varelser. Er kärlek till er far, mor, bror, syster osv. grundas på era världsliga relationer med dem, men gudomlig kärlek är densamma till alla. I själva verket är varje levande varelse det gudomliga förkroppsligat. Gud antar alla namn och former. Därför är ni också former av det gudomliga. Vid ett tillfälle frågade Parvati Shiva: ”O, Herre! Du är allestädes närvarande, men hur kan människor uppleva denna din närvaro?” Easwara svarade: ”Medvetandet som finns i mig genomsyrar alla levande varelser. Det genomsyrar varje cell i deras kropp. Man kan

inte förklara det. Man måste uppleva det.” Denna medvetandepincip genomsyrar alla levande varelser. Människor dyrkar Shiva och sjunger till hans ära. Shiva-medvetandet är det gudomliga medvetandet som är allestädes närvarande och genomsyrar allt i universum.

Shiva bryr sig inte om att kamma sitt hår. Han låter det behålla sitt naturliga tillstånd med tovig lockar. Han behåller också sin kropp i ett naturligt tillstånd, använder ej konstlade medel av något slag. Hans vibhutiinsmorda kropp, antar olika färger för olika människor. Vem kan beskriva den färg och glans Shivas kropp uppvisar? En gång började Lakshmi och Parvati diskutera Shivas och Vishnus utseende. Lakshmi frågade Parvati: ”Parvati! Vad fick dig att till din make välja Shiva, som alltid låter sin kropp vara insmord med helig aska?” Parvati frågade då Lakshmi: ”amma ! Färgen på din makes kropp är blå. Varför förändrar du den inte?” Medan de diskuterade på detta sätt uppenbarade sig Saraswati. Hon är jämnmodet förkroppsligat. Hon sade till dem båda. ”Det finns vissa olikheter i deras yttre, men jag finner ingen egentlig skillnad mellan dem. Samma gudomliga medvetande genomsyrar båda dessa gestalter Shiva och Vishnu. Jag upplever det så och eftersom ni inte gör det så börjar ni diskutera. Glöm därför alla yttre olikheter.”

Saraswati symboliserar den transcendentala principen, som är höjd över alla de tre gunas (tamas, rajas, sattva, ö.a.). Som nämnts i Puranas (gamla heliga skrifter) är det denna transcendentala princip som Saraswati lyfter fram som ger lugn och fred i världen. Skillnaderna finns i människors sinnen, men Gud är höjd över alla skillnader. Det är deras sinne som tillskriver Gud olika namn och former och attribut, medan han i verkligheten är utan attribut och form. Ens känslor bestämmer formen. Såsom formen blir attributen. Utifrån våra olika föreställningar tillskriver vi Gud olika former, men det är fel att ryckas med av våra egna föreställningar. Människor beskriver Gud som Rudra såväl som Santhasvarupa (förkroppsligandet av frid). Han är alltid vänlig och leende. Att föreställa sig Gud som förkroppsligandet av frid i en annan

form är bara ett resultat av de hängivnas egna fantasier. Alla olikheter är ett resultat av människors olika föreställningar.

Erfar att Gud är ett

Människan bör gå bortom dessa olikheter och förstå att Gud är en och odelbar. Att förstå denna enhet är gudomligt. Människan glömmer det gudomliga (divine) då hon förleds av det starka världsliga vinet (deep wine) (ordlek på engelskans divine och deep wine, ö.a.). Det finns bara en Gud och han är närvarande vart ni än ser, det må vara stad eller land, himmel eller skog, en bergstopp eller det djupa havet. Ni kan uppleva Gud genom att utveckla kärlek till Gud. Det är endast kärlek som kan binda Gud. Det är denna gudomliga kärlek som hjälper er att erfara att Gud är en. Gud är En och endast En.

Det finns bara en Gud och han är evig, ren, oföränderlig, vittne till alla intellektets aktiviteter, bortom alla ens föreställningar, höjd över de tre gunas, sattva, rajasa och tamasa. Kärlek till Gud får oss att uppleva att vi är ett med det gudomliga. När vi uppgår i Gud finns inget utrymme för tvivel. Artister som Ravi Varma har skildrat Gud i olika former utifrån sin egen föreställningsförmåga. Vilka poeters och artisters framställningar av Gud än må vara så finns bara en Gud. Dåligt sällskap, dåligt uppträdande och felaktiga kostvanor är orsaken till den villfarelse som får oss att se mångfald i enheten. När vi väl ge upp dessa dåliga vanor kommer vi att se enhet och gudomlighet överallt. Gud är närvarande här, där och överallt. Det är dåraktigt att leta efter Honom. Hans form känner inga gränser eller begränsningar. Gud (Vinayaka) uppträder i en enda form vart ni än ser. Han har inga som helst attribut. Han är höjd över alla attribut (gunas). Han är Ganapati. Han har ingen ledare över sig. Därför kallas han Vinayaka. Då han inte har någon ledare över sig dyrkas han till och med av Brahma, Vishnu och Maheswara.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Nutidens människor skapar åtskillnader mellan människor genom att tillskriva Gud, som saknar namn, form och attribut, olika namn och former. Detta är ett allvarligt fel. Det gudomliga sönderdelas av hängivna. Dessa hängivna är illasinnade. Det finns bara en Gud. Skapa aldrig åtskillnader i Guds namn. När vi inte inser att Gud endast är En börjar vi med meningslösa argument och motargument. Vare sig det gäller namn som Rama, Krishna, Shiva eller Vishnu, är de enbart namn som tilldelats av gudshängivna. Det finns dock endast en Gud. Vi ger Gud dessa olika namn enbart för vår egen tillfredsställelse. Det finns dock inga olikheter alls hos det gudomliga. Den ädlaste vägen innebär att uppleva den ende Guden och tillbedja Honom. Låt er inte förvirras av de olika gudsbilderna som målats av målare och andra konstnärer. Dyrka Gud i den form ni tycker om. De finns inget att invända mot detta, men den bakomliggande enheten mellan de olika namnen och formerna får aldrig glömmas. Det är en missuppfattning att tro att Rama kanske blir vred om ni dyrkar Krishna och tvärtom. Sådana olikheter existerar för de hängivna men inte för Rama och Krishna. Det är människan som skapar åtskillnader och hyser negativa känslor, inte Gud. Gud är alltid positiv. Negativitet kan aldrig finnas i Gud.

Kära elever!

Tillskriv inte Gud några åtskillnader eller negativa känslor. Ni tillskriver Gud negativa känslor eftersom ni själva hyser sådana. Det finns bara en Gud. Kontemplera över Honom, dyrka Honom. Se gudomlighet och enhet överallt. Ge aldrig utrymme för negativa känslor.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, april 2005, s. 93

Sai Baba om sinnesfrid

En besökare: Svamis gåvor är vackra, men vad ska man göra om man enbart önskar sinnesfrid?

Sai: Bara tankar på Gud och innerlig kärlek till honom ger frid. När de världsliga tankarna blir färre, tänker vi mer på Gud. Vanligtvis begär sinnet hela tiden världsliga ting. När begären ett efter ett överges tilltar friden. Ni väver trådarna (skapar begären, ö.a.) och tyget (sinnet, ö.a.) växer fram. Om trådarna tas bort finns det inget tyg kvar. När tankarna på Gud ges utrymme uppnås sinnesfrid. Svami kan inte skänka sinnesfrid, man måste själv arbeta för den. Vi mediterar, gör andliga övningar i den här obeständiga kroppen. Trots att den är obeständig, måste ni använda obeständiga ting för att erfara sanningen.

Besökare: Men jag ville veta något om sinnesfrid.

Sai: Jo, om begären ett efter ett överges följer frid. När begären ett efter ett försvinner leder det till sinnets död. Då uppstår sinnesfrid. Svami kan inte skänka sinnesfrid. Ni måste själva anstränga er för att uppnå

den. Sluta först med att ställa en massa frågor och fråga istället er själva: "Vem är jag?" Detta är min kropp, mitt sinne, min intelligens, men vem säger "min"?

Vem hävdar äganderätten till detta som förklaras vara "mitt"? "Mitt" antyder äganderätt. Detta "mitt" är livet. Så länge kroppen är vid liv finns detta samband mellan "mitt" och intellektet – "min kropp", "mitt hus", "mitt land", men i samma ögonblick som livet lämnar kroppen försvinner också "mitt" och känslan av ägande.

Livet är Gud. "Vem är jag?" Svaret är "jag är Gud". Kroppen kommer och går, men Gud (atman) består. Kroppen föds och dör, men inte själen. Ni når det stadium där ni säger "jag är Gud", men också där råder dualism: "Gud och jag". Det är inte hela sanningen. När vi andas framkallas ljudet "So-ham", "Han är jag". Fortfarande finns kroppsmedvetandet, "jaget", men i djup sömn tonar uttalandet av "Han" och "jag" bort, och bara "O" och "M" återstår, "OM", bara den Ende finns.

H: Man förstår detta och förståelsen varar en tid, men när ersätts intellektuell förståelse av verklig erfarenhet?

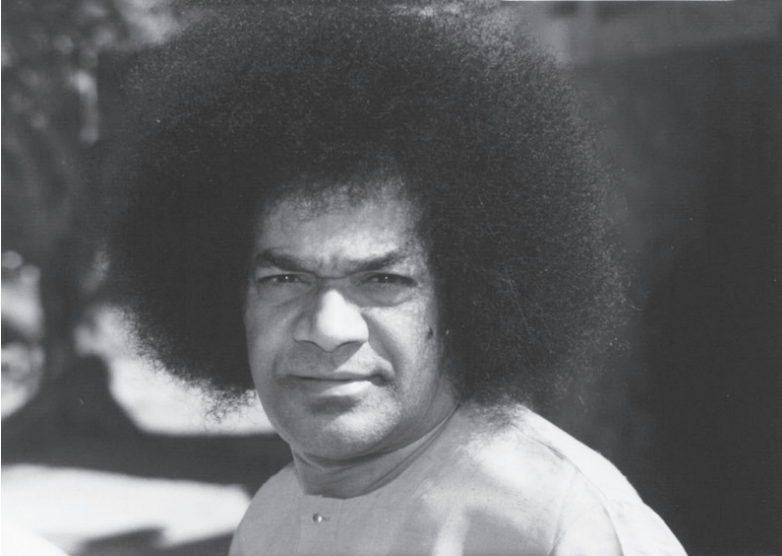
Sai: Det sker först när du praktiserar det ihärdigt. Du läser så mycket. Du behöver inte praktisera allt du läser. Det räcker med att praktisera en eller två saker och sedan blir det en verklig erfarenhet för dig. När du läggs in på sjukhus, finns där många olika mediciner. Du behöver inte att ta alla, endast de som behövs för din sjukdom. Du måste inte äta alla mediciner. Oavsett vilken andlig övning du än uppriktigt vill utföra, så ägna dig bara åt denna "medicin". Ägna dig inte åt alla andra. Alltför mycket bokkunskap leder bara till tvivel och förvirring. Du drabbas av alltför mycket tvivel när du frågar vad det och det är, och du slösar bort mycket tid på dessa motsättningar.

H: Vad menar den främste andlige läkaren är den rätta medicinen för mig?

Sai: Meditation. För i meditation når du först kontroll av sinnena, och

yoga hjälper dig med kroppen. När sinnet är stabilt följer koncentrationen automatiskt. När du uppnått en sådan koncentration får du sinnesfrid.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 1, s. 24–26.

”Vad är er egentliga plikt? Låt mig sammanfatta det för er.

- 1. Ta hand om era föräldrar med kärlek och vördnad och tacksamhet.*
- 2. Tala sanning och handla dygdigt.*
- 3. Närhelst ni har tid, upprepa Herrens namn med formen i ert sinne.*
- 4. Hänge er aldrig åt att tala illa om andra eller leta efter fel hos andra.*
- 5. Och slutligen, orsaka inte andra smärta i någon form.”*

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 4, s. 374.

Sai Baba om helgon och vismän

H: Finns det i dagens värld inga helgon som har en direkt och djup gudsupplevelse?

Sai: Det finns människor också i våra dagar som har den sanna upplevelsen av det gudomliga och av självförverkligande, men de reser inte runt i världen för att vinna anhängare. De undviker helt stilla offentlighetens ljus och utför sina andliga övningar. Om du träffade på en sådan person och bad om vägledning skulle han inte vara intresserad av dig. Om man kritiskt granskar hur en ”guru” som lever ute i världen uppför sig, finner man att han har begär och problem. Hans kunskap härrör från böcker, och han har ingen fullständig och verklig erfarenhet av det gudomliga han talar om. Sådana personer är fångade i sinnevärldens (samsaras) träsk, precis som du. Hur kan de leda dig till fast mark? I våra dagar är Gud den ende sanne gurun. Vänd dig till honom så kommer Han att vägleda dig. Han finns i ditt hjärta, ständigt beredd att hjälpa, beskydda och leda dig.

H: Svami säger att dessa är personer som ser allt som gudomligt. Hur kan man uppnå detta?

Sai: Att se det gudomliga innebär att sinnet vänder sig bort från det som är obeständigt. Namn, form och egenskaper kommer med tiden att försvinna, så varför vänta? Sluta betrakta dem redan nu, ge dem ingen plats i sinnet. Se bara det verkliga. Varför bekymra sig för det illusoriska, det som kommer att försvinna? Det är mycket bättre att ägna sin tid och uppmärksamhet åt den sanna verkligheten. Att se det gudomliga innebär att genomskåda den flyktiga illusionen och hålla sig till verkligheten. Gud är den eviga verkligheten. Han är varje företeelses oföränderliga förutsättning. Kung Janaka vann en bestående erfarenhet av det gudomliga. Namn, form personlighet, egenskaper hade så totalt genomskådats att han inte uppfattade dem mer under återstoden av sitt liv. Att erfara det gudomliga är följden av övning och av Guds nåd. Ibland kan en gudomlig uppenbarelse tyckas uppträda spontant, men den är följden av handlingar utförda av personen i ett tidigare liv.

H: Vilken är skillnaden mellan en person som upplever det gudomliga och en som är helt gudsförverkligad?

Sai: Det finns en skillnad. Den gudsförverkligade personen identifierar sig inte längre med sin fysiska kropp. Han ser bara det gudomliga. Han tar ingen notis om kroppen, och den tynar bort och torkar ut. Han bekymrar sig inte för föda och vatten. Han tänker inte ens på det. Tjugo dagar kan kroppen hållas vid liv under dessa omständigheter. Han har helt upphört att identifiera sig med kroppen och varken äter eller dricker om han inte tvångsmatas. Denna återstående tid av liv i kroppen kan variera lite beroende på personens tillstånd. Kung Janaka drog sig tillbaka ut till skogen och blev en sådan gudsförverkligad (jivanmukta). Hans kropp var vid liv i nitton dagar. Den som upplever det gudomliga kallas en Raja-yogi. Han bibehåller en viss kroppsidentifikation och fortsätter alltså att leva med kroppen. Kung Janaka regerade i många år som en Raja-yogi. Jivanmukti innebär bestående gudsförverkligande, uppgående i Gud. Det kan förekomma tillfälligt gudsförverkligande som varar några timmar eller någon dag under djup meditation, eller på olika nivåer av

gudomlig sällhet (samadhi), men detta är inte permanent. Det är inte uppgående i Gud.

H: Jag är ledsn, Svami, men vad det innebär att uppleva det gudomliga är fortfarande svårt för mig att förstå.

Sai: Tänk dig ett stycke klart glas. Från ena sidan kan man genom glaset se ett föremål på den andra sidan. Om det klara glaset beläggs med ett tunt silverskikt på ena sidan blir det en spegel i vilken man kan se sig själv, och föremål bakom spegeln kan inte ses. På samma sätt kan man genom medvetandet uppfatta den yttre sinnevärlden. Eller man kan med hjälp av sin intelligens, betrakta och bli medveten om det som står att finna i ens inre. Om man lever i och håller sig till den inre verkligheten, med fromma tankar, önskingar och intressen, om man låter sitt liv styras av medvetandets gudomliga sida, blir medvetandet som en spegel, där yttersidan är belagd med sinnevärldens stoft. På den rena inre ytan av denna spegel, i det rena sinnet och det rena hjärtat, kan man se sin egen verklighet reflekteras, och detta innebär självförverkligande. Det är Raja Yoga. Kung Janaka blev en som levde sitt liv på det sättet.

H: Svami, också fullkomliga människor tycks ha problem.

Sai: Många helgon (Svami nämnde några namn) hade ändlösa problem i sitt liv med familj, hård behandling andra utsatte dem för och så vidare, men deras tro på Gud var orubblig.

H: Men Svami när nu dessa personer redan var helgon fria från synd, varför fortsatte då lidande och problem att drabba dem?

Sai: Själva led de inte. Jesus led inte. Det var dock nödvändigt att de gick igenom vad som vanligen betraktas som lidande så att världen kunde ges upphöjda exempel på obundenhet vid det världsliga och på orubblig tro på Gud.

H: I de indiska skrifterna finns flera historier om mycket stora vise män som hade mycket häftigt temperament. Vad berodde det på?

Sai: Skrifternas arga visa män var på fel väg i sina andliga övningar. Deras reaktioner var rajasiska. De satviska övningarna är bäst. De ger inte problem för någon.

H: När jag läste fann jag ett avsnitt som handlade om att den vise Viswamitra skapade ett universum likadant som detta. Kan något sådant vara möjligt?

Sai: Ja. Den vise mannen gick med på att ta med en av sina lärjungar till de himmelska sfärerna medan denne fortfarande var i sin fysiska kropp. Gudarna motsatte sig detta. Viswamitra blev mycket vred och skapade ett universum, trots att Gud kom till honom och bad honom låta bli. Viswamitra skapade också en hel gudavärld i den subtila rymden och tog sedan sin lärjunge, som var kvar i sin kropp, med dit. Det som går emot Guds vilja kan aldrig bestå, och Viswamitras universum upplöstes.

H: Prahlada var inte helt gudsförverkligad eftersom hans kropp fortfarande levde, så hur kunde han vara så fast förankrad i Gud (atman) att han kunde utstå extrem tortyr med ett leende?

Sai: Prahlada var ett speciellt fall, skapat av Gud som ett exempel på total tillit till Guds namn, en fullständigt orubblig tro på att Gud var närvarande i allt, också i livlösa pelare och gudabilder. Prahlada upplevde ingen smärta under tortyren. Eftersom han fullständigt litade på att Gud skulle komma när han ropade på honom, blockerade Gud all smärta.

H: Man skulle verkligen önska sig att endast se Gud.

Sai: Det är inte så att man kan ta alla föremål i världen och förändra dem till Gud. Det har man inte förmåga att göra. Det är inte möjligt att ge naturen och alla föremål samma färgnyans, men om man sätter på sig glasögon med en viss färg, ses allt i denna färg. Man kan förändra sina ögon så att allt de ser får denna ”enda färg”, Gud.

H: Svami säger att allt ska ses som Gud. Ska man också se sin hustru som Gud?

Sai: Din hustru ska inte ses som Gud. Om du gör det kommer hon att ta kommandot över dig. Hon ska behandlas som hustru, och Gud ska ses som hennes inre verklighet.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 36, s. 111–114.

H: Svami, det vore bra att känna till namnen på några riktiga helgon så att jag kunde läsa om dem.

Sai: Vad menas med ”helgon”?

H: Jag antar jag menar en budbärare från Gud. Vad gäller listan med tio namn betraktar världen Shankara, Ramakrishna och Ramana Maharshi som sådana.

Sai: Ramakrishna började som gudshängiven. Där fanns Moder Kali och han själv. De var åtskilda. Dualism rådde. Vid ett tillfälle utförde han en viss handling, och Moder Kali visade sig aldrig mer för honom. Mot slutet blev han ett med Gud och gudsförverkligad.

H: Sankara och Ramana Maharshi var de liknande fall?

Sai: Ja.

H: Var möjligen Buddha en av Guds budbärare?

Sai: Buddha talade aldrig om Gud. Det är känt att han var prins med hustru och barn och när han såg lidande och död bestämde han sig för att finna orsaken. I årtatal höll han på med svåra andliga övningar. Han förkunnade tre saker: Alla lider. Allt är förgängligt. Allt är tomrum.

H: Då upplevde inte Buddha Gud utan nirvana?

Sai: Så var det. (Vid ett tidigare tillfälle hade Sai Baba sagt att man fann det man sökte, och Buddha hade sökt orsaken till sorg). Det finns bara

en yoga, nämligen bhakthi-yoga. Alla de andra, kriya-yoga, hatha-yoga, så kallad Sai-yoga, prana-yoga är alla metoder och tekniker kända som yogaformer avsedda för kroppen. De är som exercis. Höger! Vänster! Upp! Ned! Ser man något resultat? De är värdelösa och slöseri med tiden. Bhakthi-yoga är den rakaste vägen till Gud. Det är den lätta vägen. Alla andra är värdelösa. Det finns sex former av bhakthi (hängivenhet, ö.a.). Madhura betyder söt. Det är den högsta formen.

H: Vad gör madhura till den högsta?

Sai: Här ser den hängivne allt som Gud. När Jayadeva (indiskt helgon, ö.a.) tog på sig kläderna såg han Krishna i dem och behandlade dem inte som kläder. Han brukade gå naken på gatorna, och människor satte på honom kläder. Han brukade tala med Krishna, sjunga för Krishna, dansa för Krishna, bli ett med Krishna, och förlora medvetandet. Han var Chaitanyas guru.

H: Svami, beskrivningen stämmer ganska väl på Ramakrishna Paramahansa.

Sai: Jagadeva, Chaitanya och Ramakrishna uppslukades av denna ljuvliga ström av hängivenhet (bhakthi). Jayadeva såg sig själv som Krishnas brud, och därför betraktas hans sånger med världsliga ögon som fyllda av vällust. Den verkliga innebörden däremot, den innebörd de hade för Jayadeva, är en helt annan. För honom var hjärtat bruden. Han var Gud (atman).

H: Vilken sorts människa var Chaitanya?

Sai: Chaitanya brukade också sjunga för Krishna och dansa i extas med honom. En gång besökte han en beundrare. Han fick bo i ett rum intill andaktsrummet. Närhelst mat offrades till Krishnabilden som var gjord av fem metaller, såg man Chaitanya äta samma mat i sitt rum. Värden beslöt sig för att undersöka detta närmare. Han låste in Chaitanya i dennes rum, och där fanns en öppning genom vilken han kunde se Chai-

tanya. Mat offrades till Krishnabilden, och Chaitanya kunde ses äta av den. Värden gick in i rummet och smälde till honom på båda kinderna. Därvid försvann metallstatyn av Krishna. Detta gav upphov till stor sorg och man bad till Krishna. Han uppenbarade Sig inför de hängivna och sade: ”Ni offrade mat till mig och sedan slog ni till mig när jag åt, så jag lämnade er.”

H: Hans hängivenhet hade...

Sai: Chaitanya hade Sachananda som sin andliga lärare en tid. Denne ville pröva Chaitanyas hängivenhet. Han placerade en sockerbit på Chaitanyas tunga och bad denne behålla den där tills han återvände från floden. Vid floden badade Sachananda, tvättade kläder, sjöng och var borta ungefär två timmar. När han kom tillbaka fann han Chaitanya med sin mun fortfarande öppen, och sockerbiten något darrande men intakt på tungan, utan att ha smält det minsta. När han insåg Chaitanyas storhet och förstod att dennes kontroll över sinnena var så fullkomlig, föll han ner inför honom och förklarade att Chaitanya var hans guru.

H: Svami, lever sådana fullständigt hängivna som Jayadeva och Chaitanya i vår tid?

Sai: Ja visst, det gör det, men för det mesta visar de inte hängivenheten utåt. Ibland syns deras hängivenhet och världen uppfattar personerna som sinnesrubgade. Svami har mött sådana hängivna, men Han beviljar dem inte intervjuer. De lever dock fyllda av glädje. Jag träffade en sådan, en drottning (rani), för några år sedan. Det var i den situationen inte lämpligt att ge intervju.

H: Är det möjligt för en västerlänning att bli en sådan stor gudshängiven?

Sai: Ja visst. Det är fullt möjligt.

H: Men Svami, vilken är den högsta hängivenheten för en funktionär i Sai-organisationen som skall uträtta arbete för Svami i världen?

Sai: Det är densamma.

H: Men hur kan man utföra arbete om man är en sådan hängiven?

Sai: Det är fullt möjligt att arbeta och samtidigt vara en djupt hängiven. Det är känslan i arbetet som är viktig. Också vad gäller Jayadeva och Chaitanya var deras inflytande omfattande.

H: Svami, det verkar förhålla sig så att från Krishnas tid till Sathya Sais har det inte funnits tillfälle...

Sai (avbryter): Tid? Jag är Krishna! Var är tiden?

H: Jag menar att under tiden mellan Krishnas och Sathya Sais inkarnationer har inte funnits tillfälle att ha Gud själv som sin guru.

Sai: Inte förrän Shirdi-inkarnationen.

H: Svami, då måste detta vara den bästa tiden i världen för människor att födas?

Sai: Ja, den allra bästa tiden. Till och med bättre än under Krishnas livstid.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 36, s. 116–119.

Sai Baba om vetenskap

Sai Baba: [...] Vetenskapsmännen experimenterar idag. I morgon är deras forskningsresultat inaktuella. Världen fortsätter att spränga sig själv. Det vetenskapen vet är mikroskopiskt litet jämfört med det omätliga som återstår att få kunskap om. Utan atomen kan inget skapas. Med atomer kan allt framställas. Månen består också av atomer. Atomerna är aktiva och fulla av liv, aldrig överksammas. Hur kan man då kalla månen inaktiv? Hela universum är aktivt tack vare atomerna. Varifrån kommer denna energi? Elektroner, neutroner, protoner – varifrån kommer denna vetenskap? Vetenskapsmännen frågar sig hur allt detta fungerar, men de frågar inte: ”Varför.” Svaret på detta ”varför” leder er till det gudomliga. Grundenergin är shakti. Allt härrör från denna energi. Varifrån kommer atomkraften? Den är gudomlig kraft.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 17, s. 137.

Vetenskapsmannen: Här är detta föremål. Jag talade om Svami i Köpenhamn, och några intresserade vetenskapsmän tillverkade det. Man kan inte se vad det är. Vetenskapsmännen vet det, men det går inte att se.

Sai: Babas uppgift är att transformera människornas hjärtan.

H: De försöker utsätta Baba för ett test! (vetenskapsmannen och hans kollega hade för flera år sedan försökt få testa Svami med hjälp av elkablar och elektroniska mätinstrument m.m.).

Sai: Baba kan transformera vetenskapsmännen, men dessa kan bara transformera sig själva genom att börja ett andligt liv. Det är bara fysik de engagerar sig i. Filosofin tar vid där fysiken slutar. Fysiken är användbar, men den är bara information. Andligt liv medför transformation.

Vetenskapsmannen: Baba utför mirakler för att skaka om tvivlare.

Sai: Baba gör det för sin egen skull. Låt vetenskapsmännen komma så ska jag transformera dem. Den andliga världen finns bortom den materiella. Materiella ting medför sorg. Har framstående vetenskapsmän medkänsla och sinnesfrid? Nej. De oroar sig och oroar sig. Det som behövs är att förena andligt och världsligt liv. Lär er först att leva ett andligt liv och lev sedan ett andligt liv i världen, ett liv bestående av två delar. Det andliga livet mäts i kvalitet och det världsliga i kvantitet.

Vetenskapsmannen: Det skulle vara värdefullt att låta vetenskapsmän testa Baba.

Sai: Vari består värdet?

Vetenskapsmannen: Om de, genom att göra vetenskapliga kontroller och mätningar, kan övertygas om att miraklerna verkligen sker, skulle det leda till att de tror på Baba.

Sai: Vad skulle världen vinna på om de börjar tro? Deras världsliga begär skulle komma att öka eftersom deras förståelse är så liten.

Vetenskapsmannen: Det tar tid. Vetenskapen befäster sina framsteg gradvist.

Sai: De förstår inte ens själva sin vetenskap helt och hållet. Det är bra att de går långsamt fram.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 17, s. 140–141.

En indisk besökare: Är dessa hinduiska ceremonier meningsfulla?

Sai: Vi står i tacksamhetsskuld, och denna tacksamhet måste uttryckas vid den rätta tidpunkten och på det sätt som gör att budskapet går fram. Vi står i tacksamhetsskuld till föräldrarna, gurun, Gud, naturen och de vise. Om ett brev sänds iväg med rätt adress når det sin destination, och man behöver inte veta något om eller bekymra sig för postterminalerna som brevet passerar på vägen. Vad gäller föräldrarna har deras kroppar dött, men Gud (atman) har inte drabbats av förändring. Den rätta adressen som behövs när man ska uttrycka sin tacksamhet svarar den hinduiska ceremonins mantra för. Mantra är mycket kraftfulla, och i forna dagar litade man till dem. Nu för tiden litar man till maskiner. Esperterna på mantra kallades helgon. Esperterna på maskiner kallas vetenskapsmän.

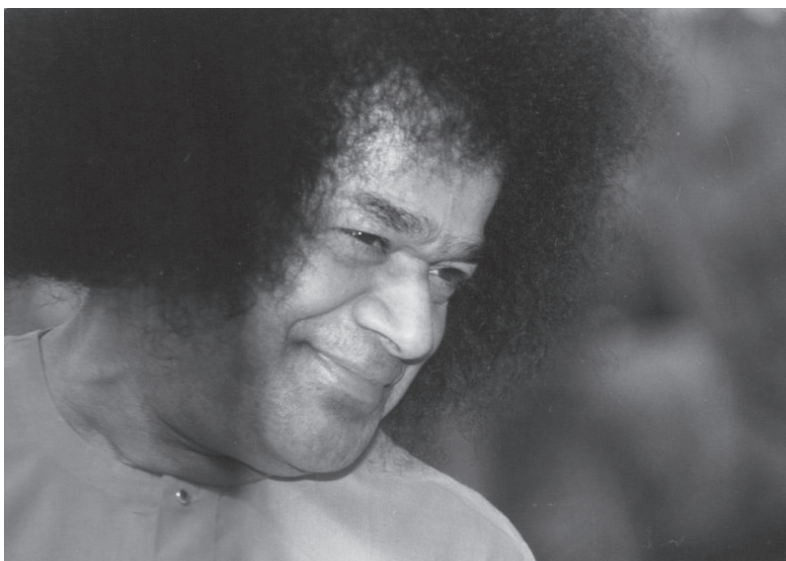
(En besökande vetenskapsman uttryckte tvivel på vad Svami sade om vetenskap).

Sai: Vetenskapen är högst fragmentarisk och den närmar sig verkligheten genom maya (världens illusion, ö.a.). Detta är en ytterst farlig procedur. Vetenskapen känner inte ens sanningen om kemi och fysik. Ungefär vart tionde år avfärdas eller modifieras de rådande sanningarna på grund av nya forskningsresultat. När människan därför försöker jämföra vetenskapen med Babas andliga värld jämför hon en vetenskap vars slutgiltighet inte är känd med en andlig sanning som hon inte heller är bekant med.

Vetenskapen rör sig inom sinnenas område. Det andliga omfattar det bortom sinnen. Vetenskapen känner inte ens till de stora hålen i solen genom vilka vindarna viner för att reglera temperaturen. Vetenskapen är slumpartad. För att verkligen veta måste man ta del av Babas totala, övergripande kunskap.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 8, s. 35–36.

*“Att be till Gud i tempel och helgedomar har sin givna plats för att helga dagen och sublimera instinkter och drifter. Att utforska verk-
ligheten hjälper att skingra tvivlets dimma, men handling i form av
tjänande fyllt av kärlek fullbordar syftet med vår väg till Gud.”*

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 8, s.19.

Sai Baba om gudshängivenhet, föda och astrologi

En besökare: Hur blir man gudshängiven?

Sai: Tillit är nödvändig. Man måste börja med maten. Kroppen byggs upp av födan. Utan hälsa är det mycket svårt att uppnå något. Magens innehåll bör bestå av en fjärdedel luft, en fjärdedel mat och två fjärdedelar vatten. Man äter alltför mycket nuförtiden. Det finns inte plats för vatten. I Indien är ris och vete basföda. Det är bra föda om den äts med måtta, men människor äter alltför mycket och blir slöa. Sinnet blir slött av för mycket mat. Lagom mycket orsakar inte sjukdom. Svami reser till olika delar av Indien och blir inte sjuk av maten. Svami blir bara sjuk när Han tar över en hängivnes sjukdom, annars aldrig. Alltför mycket mjölk är inte bra. Den är rajasisk.

Besökare: Sai Baba, min fråga berör bara mig och ingen annan, enbart mig. För mig är kött är viktigt. Jag äter kött.

Sai: Födan är viktig för kroppen. Födan är även orsak till födelsen. Mod-

ern och fadern har fått sin näring genom födan och sedan fått ett barn. Föräldrarna har växt upp på föda. Hela kroppen är sammansatt av föda. Den sorts föda ni äter återspeglas i ert sinne och era tankar. Om ni äter satvisk föda som t.ex. frukt och mjölk, allt som är svalkande och inte starkt, som stark lök, blir följderna satvisk. Kött påverkar blodet med begär och liknande egenskaper. Orena tankar kommer från fisk. Fastän fisken alltid lever i vatten har den en dålig lukt.

En besökare: Hur är det med lamm?

Sai: Kött går bra att äta för dem som är inriktade på kroppen och vill uppnå styrka, men för andliga sökare är det inte bra.

En besökare: Men hur är det med proteinerna som finns i köttet?

Sai: Ja, med kött får kroppen proteinerna, men inte andliga proteiner. Om ni är seriösa andliga sökare har köttätande inget värde, men om ni föredrar världsligt liv är det i sin ordning. Det finns även en annan andlig orsak. När ni dödar ett djur förorsakar ni det lidande, smärta och skada. Gud finns i varje varelse, så hur kan ni orsaka sådan smärta. Ibland när någon slår en hund, tjuvar den, den känner så mycket smärta. Hur mycket mer smärta uppstår då inte vid dödandet? Djur kom inte till oss i syfte att bli människoföda. De kom för att fullfölja sitt eget liv i världen. När en människa är död kanske rävar och andra djur äter henne, men vi har inte kommit till världen för att utgöra föda åt dem som äter människokroppen. Det är inte därför vi kommit. På liknande sätt äter människan djuret, men djuret har inte kommit för att bli föda åt människan, men vi har lagt oss till med ovanan att äta kött.

En besökare: Men vi dricker mjölk och den är animalisk.

Sai: Allt som kommer från kon, lite mjölk, smör, ost går bra att äta för den andlige sökaren. Det skadar inte kon och det är nyttigt att äta det. Under Dwapara-yuga, innan Kali-yuga, för 5680 år sedan började man uppskatta mjölk. Elva tusen år är Kali-yugas totala längd.

En besökare: Pågår Kali-yuga än?

Sai: Ja.

Besökare: I Amerika påstås nämligen i åtskilliga böcker att Kali-yuga är slut och en annan tidsepok inletts.

Sai: Nej, innan Kali-yuga slutar, kommer en övergångstid. Situationen påminner om en fläkts rörelse. När fläkten startats, dröjer det en stund innan den får upp farten, och när den stängs av, fortsätter den att snurra en stund. Världen roterar på ett liknande sätt som fläkten. Även om Kali-yuga är på väg att upphöra har den ännu några varv att gå innan den definitivt slutar. Situationen påminner något om det som gäller med en rad lyktstolpar. Det är ett avstånd på ungefär 200 meter mellan varje stolpe. Skenet från en stolpe når ungefär halvvägs till nästa stolpe, och vid en viss punkt lyser nästa stolpes lykta upp svagt där också. Det finns fyra yugor (tidsåldrar, ö.a.). Deras följd är cyklisk, så när den sista upphör börjar de ett nytt kretslopp. Av Kali-yuga återstår 5320 år.

En besökare: Hur passar Kali-yuga in i de astrologiska tecknen?

Sai: Förutsägelserna som görs inom astrologin skiljer sig en del i sin tolkning, och detta tyder på felaktigheter. Det är svårt att precisera tidsfaktorer, och detta leder till fel. Astrologin kan bara se stjärnorna ur en synvinkel. Stjärnorna kan inte ses i sin helhet och det är en felkälla. Allting förändras. Människor förändras och även stjärnorna. Astrologerna tar inte hänsyn till dessa förändringar vilket också är en felkälla. Astrologerna behärskar inte sin vetenskap perfekt och detta leder till felbedömningar. Astrologer lever inte ett helt rent liv och därför finns andlig hjälp inte helt inom räckhåll, och detta leder till felaktigheter. Eftersom astrologin är behäftad med alla dessa fel kan man inte lita på den och den är inte värd att fördjupa sig i.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
Dr. John Hislop, kap. 1, s. 20–23.

”Man bör inte påbörja någon handling i själviskt syfte för att framhålla sig själv. Ens intellekt och känsla måste inriktas på att förverkliga Gud (atman) som finns i hjärtat. Varje handling bör utföras uppriktigt, med kärlek och utan längtan efter att skaffa sig personlig profit, berömmelse eller förmåner. Framför allt, lyssna till Guds röst inom er. Så snart man överväger att begå en felaktig handling varnar rösten. Den protesterar och råder er att låta bli.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 7, kap. 42.

”Du lever nu i mörker och okunnighet. Kunskapen om att du är den gudomliga gnistan, som är innesluten i sällhetens, intelligensens, känslornas, förnimmelsernas och de organiska substansernas höljen, är ljuset. Du måste tända din egen lampa. Du kan inte använda ljuset från någon annans lampa. Att veta är inte nog utan du måste uppleva det. Att veta att en källa har vatten är inte nog. Vattnet måste hämtas upp i en hink för att kunna användas för att tvätta sig och släcka törsten.”

– Sathya Sai Baba

Ur: Sathya Sai Speaks, vol. 8, kap. 13.

